

te ad educand[um] aij, q[ui]s an[im]a n[on] pot[est] educere: tum quia ea h[ab]et ad ob[jectu]m
est transal[ia]re, ac p[er] se ess[ent]ial[ite]r h[ab]etui. N[on]o[st]end[um] q[uo]d ea ent[is] d[iv]i
s[er]v[et] sp[iritu]m, ut efficiant unum p[er] se, debent se h[ab]ere ut aij, q[ui]s p[er] se: illi
u[er]o aij sunt d[iv]isib[il]es; d[iv]ersant[ur] ce[ter]o. Et est d[iv]isa sp[iritu]s: q[ui]s non p[er]tinet uni
n[on] in unam simp[le]m g[en]itricem.

¶ Si total[is] scia foret un[us] simp[le]x h[uius] inclinans ad ob[jectu]m
tum fr[act]ile, sub quo, continer[et] o[mn]es c[on]cept[us], poss[et] sit[ur] d[iv]er[si]m aij ad ob[jectu]m
complectentem totum illud ob[jectu]m: s[ed] n[on] e[st] im[poss]ibile: q[ui]s d[iv]idit[ur]. N[on]o[st]end[um]
q[uo]d q[ui]s aij unum saltem concept[us] concipit totum suum ob[jectu]m,
q[uo]d est p[er] se sp[iritu]s: sed et h[ab]et u[er]o sp[iritu]s est sp[iritu]s: q[ui]s it[er]u[m] p[er]cipit.
¶ Illi p[ri]m[us] sp[iritu]s h[ab]et u[er]o, q[uo]d est p[er] se: unum aij et sp[iritu]s. U[er]o ten
dere in totum ens mobile stendendo o[mn]i[um] illius p[er]cipit, et d[iv]isib[il]es. Et
tenet in h[uius] p[er]cipit p[er] unum aij, extendi ad aij ab[er]at[ur] eiusd[em] spe
ciei uersant[ur] ce[ter]o. Item ob[jectu]m.

¶ Si scia total[is] foret un[us] t[er]m[in]u]s h[uius] error supra unam c[on]ceptu]m
em c[on]ceptu]m total[is] scia; quia c[on]ceptu]m h[uius] scia: d[iv]er[si]m illam tota[m]
destrueret: sed hoc repugnat exper[ient]e, q[ui] uide[m]us h[uius] errant[ur] ce[ter]o: aliqui
c[on]ceptu]m un[us] scia h[ab]ere sciam ce[ter]o ab[er]at[ur]: q[ui]s signum e[st] n[on] dari unum t[er]m[in]u]m
h[uius] in illa scia. N[on]o[st]end[um] s[ed] e[st] dicere quod amittit[ur] pars extensiu[m] h[uius];
iam. n. ostendim[us] illam ext[er]i[us] e[st] ficticiam.

ART. IV.

Rafellit[ur] opposita sententia.

Dicitur aut[em] q[uo]d libet sciam totalem e[st] unum t[er]m[in]u]m h[uius] qui q[ui]s o[mn]i[um] p[er]cipit
ent[is] tot[us] p[er]cipit p[ri]mum aij tal[is] scia, p[er]cipit q[ui]s p[er]cipit d[iv]er[si]m ad alias
c[on]ceptu]m n[on] est h[uius] sciam interueniam, sed et ent[is] sciam. Et sicut g[en]itric[is] concept[us] g[en]itric[is]
color, n[on] est p[er]cipit interueniam, q[ui] ascrit p[er]cipit g[en]itric[is] in ead[em] p[er]cipit, sed et extensiu[m],
q[ui] ad plures p[er]cipit sub[er]at[ur] dilatati.

¶ Probat[ur] q[uo]d p[er] se p[er]cipit, et una simp[le]x g[en]itric[is], q[ui] facit unam r[ati]o[n]em
fractem, sub q[ui]s p[er]cipit sciam aij, et aliq[ui]s sint in se p[er]cipit d[iv]is[is]i: s[ed] si a total[is] et
facit unam r[ati]o[n]em fr[act]ilem, sub q[ui]s p[er]cipit sciam aij: q[ui]s erit una simp[le]x g[en]itric[is]. Et aij
sint se d[iv]is[is]i. N[on]o[st]end[um] q[uo]d; N[on]o[st]end[um] e[st] quia p[er] se, cum sit indicat[ur]ua, sp[iritu]s p[er]cipit
im[er]it a r[ati]o[n]e ab qual[is] q[ui]s un[us] p[er]cipit: h[uius] u[er]o cum sint in d[iv]is[is]i, sicut aij, q[ui]s p[er]cipit
c[on]ceptu]m: sp[iritu]s p[er]cipit a r[ati]o[n]e g[en]itric[is], qua n[on] e[st] un[us] p[er]cipit, s[ed] multiplex. Et illa
p[er] se n[on] fit ab aliis; h[uius] u[er]o mag[is]; s[ed] dico mag[is] ill[is] d[iv]er[si]m p[er]cipit in
indiv[is]is

individuo, quam potentia.

2° Perfectio huj det contrarietate perfectibili, nimirum potest:
Ita potest esse una simplex virtus: qd et huj scientia totalis illi inherere,
et illam q fieri. Ngr' Cea; a huj ois scia totalis det sumpta, cont-
unus, in, et simplex huj; sicut potest est una, et simplex. Quare ut huj con-
fictus huj, et felicitas, det est qd det in eod' ordine sp'iali, cum potest.

3° Huj virtutis Moralibus, Vg temperie, est una simplex qd:
ita referens in virtute: sicut huj virtutis Thica Vg huj fidei referens in aia:
qd et huj scia totalis erit una simplex virtus. Ngr' Cea; dicitur rae est, qd
Temperantia, fides, et reliq' virtutes, hant motuum unius tm' sp'ci, quod dicitur
Temperantia, Medicorum, in delectationibus, in de auctoritate divina: scia u' tota:
hij hant motum sp'ci divisa, q' tendit in sua obta.

4° In aia una simplex virtus: qd et reliq' scia. Rg, aij Thica
est ita proportionate dicitur de habitibus, vel potest ex utraque Evocia de fide, et
oij et huj sp'ci, qd hant unum motuum, nimirum divinam auctoritatem appli-
catam q' distansum: q' potest ab una de fide, et alia nati evidente; q' aij huj
dicitur in ist' sp'ci, et fuerint sp'ci evidentes, specie dicitur divisa; qd variata una par-
te medij, totum censeri variari. Nota u': semp aij, et huj Thica dicitur
sp'ci ab alibi, et huj, fidei; qd ita alibi unum inime, qd auctoritatem divinam
dicitur; illi aia dicitur de fide, q' n' sunt in aia revelata.

5° Ideo scia totalis n' foret unius simplex huj, qd potest
vix potest divisa et totum unius in unam, ad illum hant dandum. It' potest
sunt unius: qd erit unius simplex. P' huj, qd duo media totalia, Vg unum
Sci sum, aliud de fide, potest coniungi et terminare unum tertium aium, et
nium: qd et plura media scia totalis. Rg, Premia Minor et regardo Cam
q' potest, qd illa media unius ad unum aium, sub q' duorum attingitur,
et continui, ut fit in medio de fide, et scientifico: et et in duobus scienti-
ficiis e' idem obitum: at u' tot media divisa, et dant in q'libet scia, n'
hant unam r'om' f'atem numericam, sub q' contineant, et in quam possunt
unius.

6° In unius distingui rati, et arietate ab alia; potest
in illa manere: id in scia totali n' potest huj et potest manere in habitus
prima: qd n' potest, et unius. Rg, Et hanc uiam, qd n' dat de p'ca et huj, in
illa, qd distingui rati; q' dependia inuenit in potest, de q' b' n'
potest

pot dari hujus, quod dicitur. Accedit quod in quolibet tali scia datur in
hujus, quod ponit in alio manere; sed non habet in se naturam conne
cti.

ART.V.

De unitate, & distictione sciae partialis.

Scia partialis est quae libet a se, & hujusmodi per se in se ad aliam sciam totalem. Ut
est subia. Igitur dico 1. Scia partialis sine autem, sine huiusmodi specificata a medio,
id est, a viae generali motiva quae; & ab obiecto ipsius sciae. Et potest ex utroque superiori articulo
lo. Et confit, quod a se in se quae tales distinguuntur motiva, sive generalia, sive indi
candi, tamquam quae generalia carere: sed oia a se scia se indicantur: quae quae medium specific
cantur. Sed quae, ex quo complet tale medium? Nec constari ad quae ex veritate
missionis, & ex veritate, & ex via intrinseca sciae. Hic enim est suam veritatem sciae
am intrinsecam, ut potest in se fac: in hoc distinguitur a scia huiusmodi, quae est obscura
in se, & eadem in alio.

Dico 2. Sufficit quaeque varietas in medio ad quae, sive sit ea quae in se
sine sciae, ut scia partialis varietate specie. Et quae cognoscitur specificata, per obiecta.
Scia partialis sunt cognoscitur, quae obiecta se in se in se, & in se: quae quaeque varietate
tas in illis datur datur et in se: & quaeque datur in se, quaeque illam in se
pote, ad in obiecta. Veritas autem intrinseca sciae tunc est diversa, quae datur diversa come
tis in se a se, sed datur in se in se.

Unus est 1. Sufficit varietatem unius sciae, ut tota veritas varietatem
connectio se in se utriusque extremi; & quae libet illos variatos, et veritas
riati. Collet 2. tunc medium ad quae variari, quae tam motuum carere
cum, quae est materialis & diversa: tunc est variari in ad quae, quae perseverante eade
est materialis variari motuum carere, & permanente eodem motuum carere
riati. Et materialis; ut si per eandem demonstrari diversa passio, vel
eadem passio per diversa definitiones.

CAP. XXVI DE SCIA ET OPINIOE

Comparat Philosophia sciam, & opinionem in se; assertit, convenire
in eo quod utraque potest esse de obiecto aliquo modo eodem: differre vero
quod opinio sit de re mutabili saltem apparenter; Scientia vero de
re

re immutabili; & in eo qd n̄ p̄nt eē s̄t in eod̄ it̄u cc. ad ob̄t̄um.

Quæstio 1. Utrum Scia dicit ab Op̄e?

Art. 1.

Numerari huj̄ speculativi it̄us, &
conferunt̄ evidentes int̄ se.

Huj̄ speculativitates s̄t cert̄, evidentes, s̄ncerti, & incipientes, q̄ h̄bet̄ s̄ci
t̄iam it̄um ad s̄ta ob̄ta. Prius in tria mem̄bra dividunt̄, s̄, in it̄um, s̄ciam, & s̄ta.
It̄us ē huj̄ primorum prius: s̄ciat̄ huj̄ inclinans ad cognitiōem rer̄ p̄ alibi s̄m̄ rer̄
cōp̄, ut huj̄ Met̄a. Scia huj̄ inclinans in cognitiōem rer̄ p̄ cōp̄, que dicit̄ est
in s̄cientiam quia, & propter quid.

Huj̄ incipientes dividunt̄ in eos, q̄ querant̄ cc. s̄alum, & in eos, q̄ versant̄
cc. verum, & s̄alum. Primi s̄ erroris tot̄, quōt̄ huj̄ evidentes, q̄ p̄riant̄. 2° s̄ Op̄is
fides h̄ina, & susp̄io. Op̄is ē huj̄ inclinans ad accedendum alicui ob̄ta. T̄terti
m̄, s̄ p̄ alibi s̄m̄ ob̄ta cum formid̄. p̄ opp̄a. Fides h̄ina ē huj̄ inclinans ad
apprehendum alicui ob̄ta p̄ authorit̄em alicuius huj̄ cum formid̄. p̄ opp̄a. Sus
p̄io ē huj̄ inclinans ad apprehendum alicui ob̄ta p̄ alibi s̄m̄ indicium leue, &
inefficax ~~conjecturam~~ ^{conjecturam} cum formid̄ina p̄ opposita.

Quær̄: q̄m̄ p̄dica huj̄ in se dicit̄? Op̄, it̄um, s̄ciam, & s̄ciam
differre in se ē p̄t̄. P̄, q̄ ut̄us n̄ ē d̄icursivus, ut supra s̄t̄ndum; s̄ciam, &
s̄ta non. Quid s̄ciam h̄et̄ p̄ alibi s̄m̄, s̄ciam, & s̄ciam. Quær̄: q̄, q̄m̄ d̄ic̄, &
huj̄ dicit̄? Op̄, differre p̄dica, q̄ accurr̄. Quær̄: q̄, q̄m̄ d̄ic̄, &
huj̄ dicit̄? Op̄, huj̄ it̄us ē nobilit̄, q̄m̄ s̄t̄ d̄ic̄: s̄ciam, & s̄ciam. tam̄ huj̄ s̄ciam:
s̄ciam n̄ h̄et̄ nobilit̄ ob̄t̄um, q̄m̄ s̄cia. Quid t̄n̄ alicuius s̄ciam p̄ d̄ic̄ nobilit̄
d̄ic̄ q̄m̄ q̄ (s̄ciam) s̄ciam, q̄ n̄ ē d̄ic̄, neq̄ dependent̄ p̄t̄ p̄ia: s̄ciam
ver̄ s̄t̄ ignobilit̄ora s̄cia: neq̄ in cōm̄ ē nobilit̄, & ignobilit̄ in d̄ic̄ q̄m̄.

Art. 2.

Conferunt̄ inter se huj̄ incipientes.

Omissis error, q̄ n̄ ē p̄t̄. Dico L. Susp̄io n̄ distinguit̄ ē p̄t̄ a p̄
le h̄ina, & ab Op̄e m̄t̄ata. P̄, q̄ indicium susp̄icandi ē d̄ic̄ alicuius
& est fides h̄ina: & aliqd̄ s̄m̄ argum̄ ob̄ta. & est Op̄is habita p̄ p̄dica.
S̄t̄ eo d̄ic̄ acc̄t̄ s̄m̄ maḡ, s̄ciam: nam̄ s̄t̄ ind̄icium ē efficax, & a mul
t̄ approbat̄ur causat̄ Op̄em, s̄ a p̄riant̄ ē efficax c̄t̄ susp̄iosem.
Ut s̄ciam d̄ic̄ in s̄ciam, & p̄riant̄. Notan
dum

dum 1° duplicem esse Opionem; mediatam, & immediam: 1^a est, quae per medium probabile
 & per dyavsum: 2^a est, quae capis trij apparet probabilitate ut haec, parentis dydygant
 fides. Notandum 2°, fidem hunc eodem modo dividi in immediam, & mediatam.
 1° est, quae per dyavsum ex auctoritate dicentis: 2°, quae immediate per auctorita-
 tem dicentis, & dyavsum, sed ex aliquo vitate tunc, & ab aliis sic proponuntur.

Notandum 3°, fidem esse dividi in evidentem, & in evidentem, seu obscuram.

Quo uti reguntur ad fidem, primum, ut sit evidenter dicat ab aliquo. secundum, ut
 dicentis sit vera. Si utrumque e videns, dicitur fides evidens in attestante. hoc non credit
 rony, Romam esse; quae a multis, & quae vici by de. Si utrumque, & aliud ex his
 non est evidens, dicitur fides obscura, seu incerta. Semp tunc fides dicitur absolute obscura, quae
 nititur fallibilitate hunc, quae absolute est obscura: pot. n. res atri contingere. Hic, &.

Pico 2°. Opio immia dicitur spe a mediata. Si quae mediata e cognitio dyavsum
 na; n. ut immia: go dicitur spe. Idem dicitur de fide mediata, & immia per eandem rionem.
 Et e fortiori dicitur de fide immia, & opio immia, & de opio immia, & fide mediata.
 Pico 3°. Si opio dicitur effiata a fide hunc, siue sit evidens, siue incerta. Quae
 medium fidei distinguunt effiata a medio opio; go dicitur opio & fides. Si tunc, quae
 medium fidei e auctoritate dicentis; medium opio e a fide probabile, & probabile tunc.
 Haec aut effiata distinguunt; ut pot. go est.

Obj 1°. Fides, & Opio aperi sunt incerta, & evidentia: go n. distinguunt effia-
 liter. Respondeo. Nam, quae fides & opinio eiant in rone certissima in certitudine, &
 invidia; ad haec distinguunt effiata per dyavsum rone motu. Sicut et dicitur de opio re
 rum dicitur. Quae tunc dicitur, fides e Opionem; sumptus Opionem late quae comper
 hendit omnem cognitorem obscuram.

Pico. Motuum fidei hunc a trij probabile: Id haec e medium suspici-
 tionis: go fides, & suspicio n. distinguunt. Si tunc, nam id e credo quae mihi e qua
 docet eam esse vitalem, atq; adeo probabilem; & dicentem esse in eam, id quae equali
 quam rone probabilem, & comesturam: go motuum fidei e alij rone probabile, alio
 quae crederemur impossitia esse eo quod narrentur.

Respondeo. Ad probabile, rone probabile ad fidem esse tunc opio; seu
 manductionem catinpa iustant e illam ad assim: quemadmodum in dyavsum ad pri-
 mum dyavsum; itaq; ut. Sit opio tunc per medium credendi quod e auctoritate dicentis.
 Nec opio est, ut prius possit rone rei credenda cogiscari per rone probabile: Id suffi-
 ciat quod n. poterit impossitia; quae res impossitibiles n. sunt obitum credibile.

3°. Ad fidei rone pia affectio vobis. Id ead requirit ad Opionem: go n. dy-
 angun

301.
tingunt. Probi Mi, quod ideo pia affectio requirit ad fidem, quod si non convenit ad veri-
tatem obli; un' oportet, ut auctore flectat. De assensum: De obli Opus n' rapit
ad deitatem, quod est requirit affectum uoluntatis. Probi Cas, Obli, quia pia affectio est condi-
tio generata requirit ad Opem fidem humanam, ad diuinam per causam rationem inueniatur,
in q' fides, et Opus conuenit; in fide uero magis nariatur, quod dicitur minor conuocatio in-
ter illius medium obli.

4. Tam extrinseca est in obli Opus, quoniam authoritas dicentis fidei: quod
n' distinguitur effecti. Probi Ass, quod authoritas dicentis est medium vis extrin-
seca, et nullam habet connexionem cum re creditis: medium uero Opus inuicem est ipsa
intrinseca obli; medium uero Opus mediata uel est intrinseca obli
Examinandum, quod est obli intrinseca ipsius Obli.

Art. 39

Conferuntur huius evidentes cum inueni-
dentibus.

Solum comparabimus Opem cum Scia, ex q' liquet quod de illa compa-
rata cum Scia, dicitur. Notandum est, Sciam, et Opem possideri de eodem ob-
iecto: sed n' potest ab uno cognosci per medium narium, ab alio per obli.
Non tamen requirit, ut de obli, de quo dicitur Opus, dicitur Scia, ut patet in obli
congeniti, de quo dicitur Opus, n' Scia.

Notandum est, Certitudinem esse triptem; 1^a est Certitudo obli; 2^a cognitio, 3^a
cognoscens, seu subiecti. Certitudo obli est necessitas, et infallibilitas, uti, quae cog-
noscit. Certitudo cognitio est infallibilitas ipsius cognoscentis, quod ita est, ut n' possit esse
falsa. Haec est quod primum, et omni ex parte infallibilitate rei, quod cognoscitur, seu
motui. Unde nec supponit necessitatem obli motui, ut patet in fide diuina haec de obli congen-
ti; nec ubi datur necessitas obli motui, statim datur necessitas cognitio: ut pa-
tet in Opem haec de obli motui narium. Certitudo cognoscens, seu ea se subiecti, est
firmas illius adhaesio ad rem ueritatem ut uiam: quod si cum patitur falsitatem, ut
patet in illis, quod sui erroribus tenaciter adherent.

Notandum est, Certitudinem cognitio omni in actibus sensu et uis. Pro quo
haec Certitudo tunc datur, quod illius in errandi periculo affertur ueritatem obli: sed illius
n' potest assequi ueritatem narium obli, nisi uideatur rem ita esse. Unde quod dicitur obli dicitur
cit

ut, n' illi sit auct et certū assentiri; ne suspensio decepti errorē: gō certū cognōis natiōis vtrū ab euia. Dixi cognōis natiōis gō certū p' illi dignū n' vtrū ab euia vtrū.

Notum 2° Duplex ē euia, alteram obtū, alteram cognitiōis. et magis ē claritas, et p'cipuē, qm obtū ita p'ce obiectū, vtrū ab ea videtur. Cuia cognōis et ipsa cognōis claritas, q' res penetrat. Hac ē de essia scia quia scia ē p'fecta rei cognōis, in q' itay p' se quiescit. Id ē, n' age p'nt n' cogno scio sit euia: gō cuia p' se reuō ad sciam. Et 2° gō n' p' Beata et scia distinguuntur etia alia scia tam dīna, qm hīnam p' euiam; gō hac ē d'cellā essia

Et 3°. Condiōis defūmpta ex obtū, sunt essiales cognitiōib: p' euia cognōis natiōis p' euia ca p' obī, et subī euia n' vtrū vtrū cognōib, sed vtrū vtrū ut cōtēuēda, et ut p'prietis. Et 4°. Ex eo scia dīna, et scia scia n' h' scia, gō habeant, nummū certūdem, n' hēnt th euia cognōis: gō hūc euia ē de essia scia formaly.

Notum 3° in opoē repiri triptem incertitudinē seu formidinem: 1° ē capē obtū, et capē cognitiōis, q' ex se subī. Incertitudo ex parte obtū est cogitā vna, et apparet obtū, q' cogitō. Incertitudo cognōis duplex ē; 1° p' obī et essialē. In casu opinatiōis. In aliū, qm fallibī h' cogitōis cognōis, q' h' ut ex modo, q' attingit obtū scia, p'prietē falsa. In casu opinatiōis, gō certūdem, ut tamim p'prietē certū p'iam. Incertitudo subī p' dubietē, seu nauitāō p'ce in agnitiōe, ne forte obtū n' euia a trū h' certū.

Notum 6°. Inciam opoē ē dūplex: p'ncē capē subī, et ea p' cogno sciois et est obscuritay, q' res ita p'ce obī, ut ab ea clarū penetrat. Vtrū obscuritay p' cogno sciois natiōis natiōis penetrantay, q' de essialē opinōis. Hic p'notatay et

Et scia tam autay, qm hualy d'vite p' h' ab opoē autay hualy. Et quia scia includit essialē certūdem, et euia cognōis. Et p'ncē includit incertūdem. Et euia hōc aut arguit natiōem d'vite p'ncē essialē. Et gō essentialē distinguunt

Obj 1° Potest dari nōā euia, et intuitus de obtū cogitōis: et tū erit opoē, sed de tali obtū n' dar' scia: gō opoē n' includit essialē inciam.

nam. Et nota quod non potest conuenire alicui noiam euidentem, & intuitiuam conue-
 xioi exigenti inu hanc, & albam: quod est noia euidentis de obto Opinioni. Et
 conueniam conueniam dicitur posse cogeri. Et attingendo expresse ipsam conueniam,
 & affirmando, hanc uel conueniam esse albam (quod est uerum). Et ita ut illa
 noia attingat conueniam edmore inu ipsam hanc & albam, quin expresse
 attingat illius conueniam: et tunc licet lato modo dicatur Opio, est tamen
 titia experimentalis, & euidentis, quod illi non potest esse falsum: non ta-
 men est Scientia rigoroza.

Item. Si quis destructo obto continet illam cognisem, iam
 erit falsa: quod illi poterat subire falsum; & iterum erat opinativa. Non
 supponere falsum, quod illa noia euidentis non potest conueniri destructo obto: sed
 noia euidentis uariis prout obto ut est, & eo destructo perit: sed per illum pra-
 cificat. Impossibile autem est, quod noia euidentis perfectio quod non est euidentis, non
 iam perit.

Obj. 2. Fides diuina est iacta distinguitur ab Opio, & a Scia
 & Certitudine: quod Scia non potest distingui ab Opio, & a Certitudine, sed per solam
 euianam. Quod Scia non potest distingui ab Opio, & a Certitudine, sed per solam
 euianam. Quod Scia non potest distingui ab Opio, & a Certitudine, sed per solam
 euianam. Quod Scia non potest distingui ab Opio, & a Certitudine, sed per solam
 euianam. Quod Scia non potest distingui ab Opio, & a Certitudine, sed per solam
 euianam.

Art. 49

Posse dari Opio in formid.?

Recolenda est triplex formido Opio: quod posita. Primo. Opio non potest
 dari in formid. prima. Pro quod haec formido est diuina est iacta Opio: quod non potest ab
 illa separari.

Secundo. Opio non potest dari in formid. negatiua. Pro quod Opio cognio
 iacta fallibilis, & incerta: quod uariis licet annexam negioem Certitudinis, seu
 formid. negatiua: sicut brutum quod est est iacta uirtute licet uariis annexa
 negioem uirtute. Conf. quod ideo negioem fallibilitatis non potest separari a Scia, quia
 negat formid. incompatibilem cum Scia, quod est est iacta infallibilis. Et et ne-
 gatio Certitudinis negat formid. incompatibilem cum Opio, quod est est iacta fallibilis.
 quod non potest ab illa separari.

Obj. 1. Impossibile est exhaustiui: formido neg. 2. negio fini

tas qd tot vobis probabile adhiberi possunt, ut vno tollat, et dicit Opio in formid.
 Qd si finitum exhaustum qd subtractionem partium aijlum, n' vno proportionatum:
 un' cum formido n' minuerit q' artos grus, et strichmetice, et proportionati, et Ge-
 metrica, nunqm potest vno exhaustum, et separari ab Opio, qndia est Opio.

2. Si Opio natio det annexam regionem Continens, qd vobis vobis
 vingerent ad confirmacionem alius Opio, lo magis eam redolent in certano.
 Et id repugnat capite: qd illa regat e separabilis. Et Maior qd gl'bet vobis p'balis
 coicat Opioni suam incertudinem: qd q' p'balis fuerint vobis p'balis, et maior erit in-
 certudo. Qd Maior: Nota q' quia illa, q' coicat alium rei sui n' e defectibi-
 lis, n' semper eo magis intendunt, q' magis n' talis rei q' h'it; Vg si unum gra-
 dus caloris producit calorem remissum, n' id e' duo grus producent magis remif-
 sum. Nota tr, qd vobis probabile accreant n' minus formidempri mi aij
 opinatiu, q' n' pot' exuere formidem, qm ab obto par'icipant. Et cum minue-
 et formido oblines p'vint alius aij minus formidolosus, dicitur a primo.

3. B' pot' duri aij illius attingens rem sensuiter n' attendendo illis
 necessitem, et coniam: Et q' in obto n' apparet congia, n' dar' vobis formidolus.
 qd cum talis alius n' sit scias, erit Opio in formidone. N' p'git in aij, quo capio
 obtum narium q' Opio, q' aij si p'vintet rem, ut narium, est h'it; si ut
 congentem, esse falsu. Un' solum illam alligat simpla. Qd n' eam.
 Talis n' aij est formidolosus, qd ad formidom aij in se h'it est n' alligere et
 tum, q' tenet est narium.

Artus

Opio possit exa. formidem
 Subli!

Sit resoluta. Formido subli, q' simpla d' formido extrinseca, qd n' e' h'
 separari ab Opio, et aut illa n'at dubidet de obto opinatiu. Et e' vobis
 peria. Nulla n' obto assentimur in formid., qua p'balis rejicimus vobis
 in ponderatij. 2. Potest dari tales h'it in formid. extrinseca, q' n'at
 desit vicia allestantij, ut q' credimus, Romam, et Indiam esse: qd et
 pot' dari Opio in formidone, utrobique. n' dar' par' ratio.

3. Saep' adhibemus vobis p'balis, et h'it scias ad probandas ali-
 quas

gus, Cteop: Id tunc rōij pro baliearent formid: extrinsecā (alioqui reddi
vinitū possent esse et ad alibō scīfij): gō dari pōnt in illos. Confos
Tho arōnte, quōdam tenacū ad hōerē suis erroribus, gō alios scīfij:
gō a fortiori ad pēbunt Opōibz in formidine.

Opōij sū applicata. nota cōicat illi suum effim, hātem: Id Opōij
hātem fallibilis d' formidōta: gō nāriō reddat illū formidandū.
Opōij cōm Opōim cōicare illū formidōm intrinsecā, & positivā, id est hātem
& d' mōm hātem illū affim formidō: id est, attingit tē obtūm n' ut
est in se; gō sicut ad Opōim sāt e' n' attingere obtūm ut certūm; ita ut Opōi
nō cōicat suū effim illū; sāt e' qd illū n' reddat euidenter certūm. Cōm
iō formidō extrinsecā n' arōiat ea intrinsecā Opōij: Id ex eo qd illū attingat
in obtō rōij dubitandi, n' oij Opōim cōicat illū formidōm extrinsecā, fante
vacillationem; Id illatū, quē attingit hā rōij dubitandi. Un' formidō ca
trinsecā e' effim cuiusq; Opōij; Id tū illū, q' attingit rōij dubitandi.

In st: Omnis aīg scī sū cōicat illū rōimodam certūm in eō: gō oij
Opōim cōicat illū rōimodam incertūm; ac gō formidōm extrinsecā. Ne
gatur Cōi, qd aīg scī sū, ut talis sit, debet attingere in obtō rōim certūm
cūiō; illas quē expresse, & reduplīa representat; hāc. n. e' nā scīa, & id est
scī cōicat illū. Alij uō Opōim cōicat, ut talis sit, n' opus e' ut attingat rōij
formidandi expresse: Id fatij est, qd n' attingat obtūm, q' teny nāriūm est.
Sū n' consistit in eo qd expresse asserat obtūm posse at' se hēre; Id in eo qd
n' certijcet illū de necessitē obti.

Arōis. Itaq; hēt certūm ad scīam, sicut formidō ad
Opōim: Id qd hēt scīam, n' pōt n' hēre certūm extrinsecā: gō q' hēt Opōi
m, n' pōt n' hēre formidōm extrinsecā. Opōij Mōi quoad certūm in eō, &
formidōm intrinsecā, n' iō qd extrinsecā: et id pō rōij assignatas; qd ad scīam
requir, ut expresse certijfiet de eē rei, & qd non pōt at' se hēre: ad Opōim:
n' requir, ut expresse arōiat obtūm posse at' se hēre. Id sāt e' qd non certijf
cet de esse rei, n' attingendo, s' obtūm ut in se e', Id requir, & hēndo.
Un', qd cognoscit obtūm nāriūm n' ut tale, dat Opōi n' error, qd n' negat,
nec affirmat eius necessitō: si tū affirō de illō, posse at' se hēre,
taly

taly cognio erit falsa, & error n^o Opio.

U^o fides n^o semper communicat certitudinem illi, aliq^o n^o uacillat. q^o Opio n^o semper cohibet illius formidinem. N^o q^o fides n^o fa rō s^o q^o certitudo fidei in illu n^o orit^o quicq^o ea ipso cognio, sed ex affectione uoluntatis: un^o aliq^o conjungunt incertitudi, & dubitōis in illu. cū res fidei, donec accedat p^o, & praua affectio uolūtis, a q^o iungat^o, & deponit^o. At n^o formido caritūca Opio n^o ex cognio, & apparentia s^o b^o: unde si s^o b^o n^o apparet cogit^o, illu n^o uacillat de illo: s^o accedat p^o affectione uoluntatis, putabit illud oīo certum.

Quaestio 2^a

U^o fides & Opio possint esse simul in eodem illu?

Artus 1°

Resolutio quaestio q^o hui^o.

Non praedit quaestio U^o sit in eod^o illudari possint hui^o fidei, & Opio. c^o ad iacob^o: nec U^o de eod^o s^o b^o mali p^oimus aliqua uere, & alia opinari. U^o s^o uere, & lum eē rotundum, & opinari eē corruptibile. Haec enim nec q^o hui^o nec q^o aliq^o repugnant. Certum eē est, n^o posse in eod^o illudari duas opio^o conuen^otes i^o s^o b^o, q^o un^o altera id affirmet, q^o alia negat. U^o hōem esse ritum, et n^o esse irrisibilem: hoc. n^o nec dimittit^o s^o b^o p^oit q^o s^o b^o iudic^o & dictionis, q^oae supponunt in s^o b^o conditōis repugnant^o, & rem simul esse, & non esse.

Quaerimus q^o U^o possint agitari eod^o opio. U^o h^o eē n^o s^o b^o & medium s^o b^oum, U^o q^o at rōte, & q^o medium opinatiuum, U^o q^o nōiam ex p^o mortalem, q^o uerimur hui^o ridere? Sed loquimur de eod^o au^o, & habitu, q^o s^o b^o Opio, & fides; hic. n^o eē impossib^ol^o: Ad d^o hui^o, a bono sciēti^o fici, altero opinatiuo.

Dico 1°. Hui^o fides, & hui^o Opio de eod^o s^o b^o n^o tr^o p^ointē eē sit in eod^o illu. P^o 1° q^o fides, & Opio s^o lum pugnant in eod^o illu, q^o s^o b^o.

hi tribunt condicij repugnantes: si hijs n' tribuant huiusmodi condicij. g'o n' pugnant set. Probo. Alii q'd si tribuerent condicij repugnantes, e'et q'd nichil n' esset aut' opposit' (sicut n. repugnans huiusmodi s'p' e'et ad aut'). Sed id n' efficit: g'o n' tribunt condicij repugnantes. Et Alii q'd idmet istud inclinat ad iudicia in se g'ria: et t'n hoc n' repugnat: g'o t'n hoc repugnat et recipere in se d'ns hijs inclinant' ad iudicia g'ria. 2.° Hijs n' certificant istum set patet: g'o n' illi tribunt condicij repugnantes. 3.° Medium scia, et Opinij p'unt e'et set. g'o et hijs scia, et Opinij.

Primo. Hijs scia p'unt e'et set in eod' istu cum au Opinij; Hijs Opinij cum au scia. Et q'd hijs n' pugnat cum alia hijs nisi mediant' au g'nducit: si hijs n' pugnant ubi se: g'o neque cum au. Confl' q'd hijs hijs huiusmodi scia p'unt medij scia; et d'ns illi occurrat medium p'abile, d'ns etiam d'ns hijs, q'o n' uidet ro'em p'p'm retardat' ab eliciendo tale alia: g'o set te bit huiusmodi scia, d'ns cum Opinij.

Secundo. Non pot' dari hijs d'ns. Si au scia, cum sit certus, d'ns d'ns p'unt set. Opinij, q'd a' incertum, et fallibile: g'o n' pot' set dari au scia, et hijs Opinij. Et d'ns. Neque n. au scia d'ns d'ns set. Opinij n' formid' d'ns hijs, q'd idmet e'et d'ns utriusque au: si set efficit, et dum id obtum cognoscatur p' sua p'esse set cogit' p' opinij formid' d'ns: q'd n' d'ns set ignis tale obtum d'ns set respectabile p' Opinij in formidine, sicut formid' cessante scia. In d'ns d'ns huiusmodi scia q'd p' aliqd impedimentum n' pot' p'are in alium, ita et n' d'ns d'ns hijs Opinij, ex co q'd non pot' exire in alium, q'dum au scia p'uenit.

Art. 2.º

De au scia et Opinij p'unt e'et set.

Suppono repugniam in d'ns cognoscij n' p'uenire a p'aris ab d'ns, a g'nducitur efficit' au, et denominat' q'd tribunt p'aris. Et q'd tam repugnans, q'd de nominat' set n' e'et de n' d'ns; q'd ab illo p'ari sciam cognoscij, unde p'ueniant. In cognoscij, q'd simul e'et nequeant, supponit condicij repugnantes in obtum: et p'romittit d'ns d'ns repugnans a logica, et Physica in obiectis ita et dari in cognoscij. Supponit item cognoscij n' temp' e'et e'et condicij, q'd d'ns ab d'ns; d'ns d'ns, q'd in d'ns d'ns cognoscij. Hijs d'ns.

Primo. De eod' obtum p'unt set in eod' istu au scia, et Opinij n' h'ent' formid' d'ns extrinsecam. Et q'd hijs n' tribunt p'aris denominat' repugnantes: q'd p'unt e'et set. Et Alii, q'd scia denominat' istum certum; Opinij in formidine n' d'ns set istum incertum, nec formid' d'ns: g'o n' illi tribunt condicij

117

Oppos. Consi, quia aij fidei sine, et hinc possunt esse rit: go et aij sine, et opo.
utrobique. n. dat eadem ratio.

Obj. Minus pugnant aij sine, et fidei sine, qm aij sine, et opo.
C. illi. 2. sol. pugnant per se eiam; sicut: oenq eiam et certidm: P aij
fidei, et sine et ead obto n' possit ee rit in eod ittu: go repa aij sine, et opo.
C. illi, quia ad obtum n' pot' rit eiu, d' ee rit eudm, d' in eudm: P aij opo
obtum no eudm, includendo oim obscuritatem ab utro, et a p'one. P d' q' d' f
ponit. obtum incidenter, et obscuri: go n' possit ee simul.

Res. Placem, q' fides d' imp'edat p' authoritatem extrinsecam
credita, nunq' pot' opponere obtum eudm. P' temp' itty a sentid rei n' repa
utque ad ea obsurg: at n'. Opinio n' pot' repone formidm extrinsecam, sed
in certam extrinsecam, q' eum p'cedat ex v'oe, et certis; alio' op'one, ratione
et f'ri fallibiles, q' n' infallibiles; ac p'm' n' formidat itty. P' h' alio' p'ponunt
v'oe, et f'ri incidenter in se, tamim evidenter et apparenter; itaq' itty n' videt rem
ee obscuram, ac p'one n' pugnat sine cum h'c opo, sine v'oe certidm, recusat
cum fide usq' temp' pugnat va h'one eudm; q' oim ex motu extrinsecam, q' temp' est in se
videm: et ideo non pot' f'ri d' ee cum f'cientia.

Pico 2. De eod obto n' pot' rit dari in eod ittu aij sine, d' aij opo, for
mid' lata expresse, et f'ctive. P', q' si talis aij daretur rit, itty rit indicaret g'lic
taria; sed q' s'iam indicaret, rit n' possit ab h'c here; q' opoim n' indicaret ita
ee, ut p'f'ctio se here: q' manifeste implicat.

Pico 3. Aij Opio, cui annexa est formido extrinsecam, et f'ctiva
apparat, rem ee fallibilem, tem n' ee infallibilem, n' pot' dari rit in eod ittu, cu
it' obtum. P', q' itty p' talem aum op'one est dubium, et incertum de obto.
et p' aum sine et aie certum. P' itty n' pot' rit ee certus, et incertus de eod obto. go t' q' d'
aij n' possit rit dari. P' Alia, q' certitudo, et incertitudo n' pot' dari: s' h' aie in
alib' d' ee refunduntur ittu; et sup'it in obto condic' repugnantes: go talis
aij n' impossibiles.

Obj. 1. Itty p' talem aum so p' p' nec f'ctive, nec virtutis indi
catorum p' se ab h'c here, sed t'm' aff'at simpliciter, rem ita ee: go ea in fa
ly aij d' oim negat' reddi incertus. N' q' opo, q' sicut itty n' d' d' incertus, t' h'c s'it est,
q' ita in f'ctio f'ri obtum, ut ea in talis aij n' adhereat f'ctive obto, et mincat
dubium, et vultu, s' p' p' opo, et est assentiri cum formido p' oppo, q' formido, seu
dubietas non admittit h'ctum f'ctive sine.

2. Itty p' d'is q' cognio pot' rit cognoscere id obtum con f'p' d'
h'ctive: go et p' d'is q' cognio pot' cognoscere illud scientificam, et op'one. N' q'
Coi, Placem n' est, q' certitudo, et incertitudo, seu ee, d' ee s' it' eod ittu sine repugnan
tes in obto: at vero cognio con f'p' d' et d' h'ctive s'unt denominat' d'icentes
ordinem

Admon ad aij ^{subt}, et repugnant rōi ^{obt}; ^{hō} cūa, d'incūden hā.

Artus 39

Quis scia, et opinio possunt esse
divinatus in eodem intellectu?

Quaestio sol^o p^ocedit de Opie hente formidem extrinsecam, seu sub^o. Et
rephendit regimē. **Q**ui, q^o talis aij pugnant in se tam capē obti, qm sub^o: ex
p^o obti, q^o cad^o res sit esset certa, et incerta; certū o aut, et incertū o sunt condi
es sol^o unitate, et ditione repugnantē in obti: Ex p^o sub^o, q^o illud sit dicendum
certū, et incertū, seu dubiū, et dubiū cū eand^o rem; quod repugnat: ergo tales
atq^o non compatuntur.

Obj^o 1°: Non implicat eand^o rem sit e^o nāriam ex utriusq^o me
lij; et cōgentem ex utriusq^o. Et cognoscit n^o pugnant in se, nisi q^o rōi obti hūa
repugnant: q^o tales cognoscit p^o aīm scia et opinio repugnant. Maior p^o, quia
eand^o res sit alijs scij, simp^o nārijs, alijs cōgentes; q^o dam effij nāri et, q^o
tam cōgentes; q^o sit nāriam ex utriusq^o medij, et cōgentes ex utriusq^o.

Res^o ad Ma, talis aij implicat, et simul, si sumant^o reduplicatē,
h^o est, rem e^o nāriam p^o medium nāriam, et cōgentem p^o medium cōgentes; q^o alij
sunt nōtifici, et neuter illorum formid^o d^oly. implicat ut talis aij ab^oolute
simp^o, q^o sic tribuunt in d^o cōtūden, et incertūden, q^o et r^ofundunt in obti.
Ita ill^o p^omi aij h^ont sua peculiaria obta d^oisa ab obti secundum. Nam
obta p^oimorum, et illa annūtiabilia sūt. obti e^o nāriam p^o medium nāri
um; et cōgentes p^o medium cōgentes; q^o sunt nā. obti secundum est obti e^o
verum, et n^o e^o nūm ab^oolute; q^o implicat.

Q^o 2°: Nō pugnant duo aij p^oij, qm scia et opinio, q^o nec pug
nant in se, nec p^o h^octōrie, qui sunt aij a p^oij: et in duo aij p^oij possunt dari sit
in eod^o sub^o: q^o etiam scia et opinio. **Obj^o p^o**, q^o uollet Christi d^oict
h^ont h^octōrie, et d^octōrie de morte p^oria, q^o tūc aij p^oij, in eod^o sub^o de eod^o
obta. **Op^o omnia** Maiori ad Minor; quia aij uollet h^octōrie, n^o sumant^o ab
eod^o rōi p^ota: at ut illi aij, licet e^o d^o de eod^o obta n^oat, erant in d^o d^ois
p^ota; h^octōria enim erat de morte p^onterat malum n^oat, h^octōria uero de
dem p^ont humana p^o h^octōrie conducebat.

Instabis. Alij illud sunt p^oij, et h^octōrie p^o d^ois aij rōi p^o p^ota; q^o
p^o d^ois medij; ut p^o in h^octōrie; **Deny** est ubique; **Deny** n^o est ubique; q^o aij uollet
an erant d^ois p^o d^ois rōi. **Op^o C^o Aij**, et **Deny**; Maior rōi est, q^o Deny h^octōrie
in

in indiscutibili; unde quocumque modo sumat, & negatur omnino de se, & cognoscitur per se.
Bonitasque consistit in pluribus mix: unum res bona sub una rōe potest esse mala sub alia; et
consequentur non omnis rōe mali deservit bonitatem, nisi illa, q̄ dicitur sub eadē rōe frāt

Quaritur, Utrum saltem in diversis ty. hinc inde potest esse ut in eod
etiam alio modo, & opiniois formidolose. Negat Cartesius, cuius est paria opinio
affirmat. Probatur, q̄ depositio est in eadē subit, & in eodē loco: sed in hoc capite sub
iectum ponitur in duobus locis per miraculum: q̄ in illis non negat opinio; sed eo q̄
in duobus ty. ag. p̄det duobus hominibus in multis rebus.

Primo, quing. Cursum hic homo potest in hunc locum, & in alium
sive, & formidolose opinari. Probatur, quia ille potest in una loco sive, & in alio
sive, quia saltem dicitur potest in uno n̄ cogitare medium, q̄ in alio cogitat: q̄
et potest saltem dicitur in uno loco cogitare medium formidolose, q̄ in alio d̄ cogitat: q̄
illud essentia formidolose in illo loco, in alio ut s̄ p̄ q̄ alio. Constat, quia
quis potest conservare talem hōem in uno loco, quia tenet conservare illum in alio, q̄ et id
conservabit cuius huius hōis potest in hōe, q̄ dicitur in alio.

Obj. 1. Idem subiectum d̄ potest moveri duobus modis, q̄
se fieri, & frigidari, q̄ neque fieri & opinari. Obj. hōis enim de eadē subit in uno loco
conflicto, non ut in duobus ty. Probatur, Capacitas receptiva subiecti n̄ angit in eadē
subiectum ponat in duobus ty. sed in uno n̄ potest sive & formidolose opinari: q̄ necesse est
Obj. 2. Mo. Capacitas subit d̄ angit q̄ d̄, & extensivē. Finitivē & d̄
moveri partium, & Mo; n̄ angit in proprie, & Mo; quodam modo in duobus locis,
regetur, seu redup. licet; & contra saltem in alio ag. in hōe duobus subit.

2. hōis fidei, & s̄ d̄ de eadē ty. ab eo d̄ ponit de ty. quia p̄ia loci
duo, fōis includit; q̄ nec sive, & opinio. Probatur, q̄ illa repugnante d̄ videtur in
duobus locis: imo nega. in eadē saltem dicitur; ut alibi cap. p̄fessio d̄ d̄ d̄.

Art. 4.
Potest autem possit esse ut sive, & opinio?

Suppono posse, ut dicitur in eadē illis duo modis, unum p̄fessio sive, & alio
opinabile, n̄ in una formidine expressa. In quo caput, & ut videntur
adhibendum unum anim. q̄ ut sive, & opinabile, & d̄ d̄ d̄ d̄
et sive, & opinio? Respondeo. Probatur, q̄ medium opinabilem coarctat alio in
certitudine, & incertitudine, sive cum coarctat illi certitudinem, & incertitudine. Sed
licet, hōis n̄ unum in uno p̄ an: q̄ ille est impossibilis. Ex solutio
quin

quia ut ille magis univert, de bebant coire in aliquo: atq; d'coiunt in aliquo: g'o n' p'or
h'unt univert in unum q'uiam.

Ex h'c. q'ia t'coiunt in aliq; r'o' fr'at' genericas, t' sp'ificas: q'icad
sufficit, q'as atq; indicat' h'ng' singlt' cum sit aliquid sp'ei infimas, n' tendit in ob'c'ia
p' motuum fr'at' genericum; ut n'ario regit sp'ic'um, q' q'ot sp'ificos. Q'ia d'
t'coiunt in aliq; r'o' fr'at' sp'ificas, q'as illa duo m'edias sunt d'iv'isa sp'ei: g'o n' p'or
sunt univert in unum r'o'c'm. p' s'am, q' sit eundem, d' in unum r'o'c'm, t'at' h'at' h'at' ab
utraq;.

q' p' q'as vel illa duo m'edias conuert' concurrerent ad unum ac
tum, t' unum eleuaret ab alio: n' p'imum, q'as conuert' n'ij concurrerit. Et q' d'ic'
bet m'edium concurrat ad unum a'ium: n' q'as in c'ij fr'at'ib'z tam in h'at'ic'ij, q'm
cat'ric'ij, q' p' sit illa duo m'edias, n' d'at' eleuatis, ut alibi ostendit: g'o nullo modo con
currunt ad unum actum.

Ob' 1. M'edium f'ilei, d' s'ia possunt concurrere ad unum a'ium, q' con
uenter sit s'ia d' f'ilei: g'o d' m'edium s'ia, d' Op'ij poterunt concurrere ad unum
actum, q' conuenter sit s'ia d' Op'ij. R'p' N. Atq; q'uiq; Q'illus concedat. N'o' est,
q' d' libet illor' m'edior' est c'a totalis, d' sufficiens ad p'ducendum unum a'ium fr'at' d'
cat'ric'ij; un' s' n' repugnant actus, q' libet m'edium p'ducet unum. Vel pot'ij medi
um s'ij sum' p' suam curiam allucit' itum, ut p'eat in a'ium s'ia, n' in unum op'ante
m'edio d' f'ilei.

Int' 1. Una p'ramissa d' f'ilei conuertit cum alia p'ia ad a'ium d' h'ic:
q' m'edium d' f'ilei conuertit cum s'ia ad unum q'uiam. N' p' q'as: d'iv'isio est q'as
dua p'ramissa sunt c'a p'iales r'u' t'o'y, d' d'ico amba p'unt ad illam conuersionem.
Et in duo m'edias sunt c'a totalis; d' d'ico n' p'unt concurrere ad unum t'm a'ium, s'o
q' libet ad unum. Q' d'ic' 1. Unum m'edium p'ot' eleuare aliud ad concursum simul
t'antem: g'o sit p'ducant unum a'ium. N' p' q'as, q'as in c'ij fr'at'ib'z cat'ric'ij, q' h'as
sunt illa m'edias r'u' t'o'y, n' d'at' eleuatio; ut alibi ostendit.

Et q'ij q'mo' ill' sit op'aturus, q' in illo concurrunt duo m'edia s'ia,
d' Op'ij, n' formis d' capressa. R'p' q' d' libet illor' producturum c'a unum a'ium, unum
s'ia, alterum Op'ij. P' q'as c'a n' p'p'ria r'u' t'o'y, d' illa r'e' f'ij i'nt' d' s'
uni' b'ilez, n' repugnant in s' b'lo; n' conp'iant amba in unum q'uiam, s'o q' libet
p'ducit unum: atq; m'edium s'ij sum' d' op'atumum s' c'a totalis, q'm eff'ij n' p'nt
uni' b'ilez in d' s' b'lo, n' repugnant in s' b'lo: g'o q' libet p'ducit unum. P' h'ic q' p' q'as
n'a' ab heret' d' superfluo; n' aut' m'edij op'andi' h'essuy: g'o n' e' admittend'.

S' b'

Si in medium oporatum et firmidolusum; tunc est medicum
 sum glucosum aium, nit operante effluvia medio oporatum (quod suppono non posse
 esse in firmidolusum expressi; et ut vince et dispositiva in eandem itum ad gelubi-
 onem aium scilicet. Quod melius scilicet in quod dicitur in aium, quod; quod cum scilicet a
 et trahit itum, illud que impedit a quod dicitur aium oporatum. Quod medium oporatum
 tunc non influat in aium scilicet, sed, quod quod habile est, aium itum non concurrere effluvia ad
 alium oporatum, nisi et concurrat factu. Tendo te eorum et si: Sed medium oporatum non
 potest concurrere factu ad aium scilicet: non neque effluvia.

Quod innet itum cativum, et dispositiva quod experientia, constat non nisi
 quod habiles in medio oporatum multum conferre ad firmidolusum itum in scilicet; cum
 quod non augetur certitudinem, concurrere effluvia, inna sunt itum dicitur, existenda il-
 lum, ut per medium demonstratum scilicet assentire. Et: hinc apparet quod
 prius dicitur experimento singulum, quod experimentum effluvia, et factu concurrat.

AD LIBROSTOPI CORVM.

Prooemium.

Subtulum huius libri est Syllogismus Dialecticus, seu probabilium aium
 quod dicitur et generare oporatum. Ad hunc explicandum multa docet et huius
 dicitur Syllogismus.

Caput. I.

Definitur Syllogismus in communi; Syllogismus est oratio est. Dicitur illud dividit
 in quatuor modum scilicet in Syllogismus Verum, Verum, Sophisticum, et Pseudographum.
 Verum est ille, quod constat ex iis, et primis, et ex iis, et quod prima et via sunt cognita
 originem sumperunt. Vel, est ille, quod constat ex iis, et quod dicitur scilicet. Dialecticus est
 ille, quod constat ex iis, et sunt quod habiles et quod oporatum. Sophisticus est, quod constat ex iis,
 quod videtur quod habiles, et non sunt, et quod dicitur deceptionem. Pseudographus est, quod constat ex iis, quod
 videtur quod habiles, et non sunt, et quod dicitur errorum.

Quaestio Vnica
 De Syllogismo dicitur sit exacta.
 Art. 1.

Primo

Quid sit Syllus in quatuor membra.

Notandum quod Syllus quatuor in tria se dividit: scilicet in tria membra. Membra
 autem confiderari potest, sicut quoad nos. Cuiusmodi est a priori insipida, sicut subiect
 nis conditionis, et spectat in se, et triplex, scilicet narsia, coingens, et impossibilis. Si quatuor
 est in triplex, nimirum narsia, pbahy, Sophistica, et pseudographia. Quae quatuor
 membra pie colligunt. Nam Syllus est narsia, et apparet narsia, et apparet narsia, et
 de: et pbahy, et apparet pbahy, et apparet probabilis, et non est.

Ita Syllus quatuor a dicitur hoc totum frim; sed in dividit in tria mem
 bra et dicitur trium figurandi, de quo in libris Priorum egimus. Nec item dividit
 in tria membra spectatam in se, sed in tria membra. Nam est, quod cum Syllus sit opus, atque
 adeo opus illius debuit de finiri in nam spectatam per ordinem ad illud. Et prout
 subiacet nobis assensibus.

Dices: Syllus Sophisticus, et Pseudographus permissus; sed quia de
 aptum, et unum; sed dicitur de illis agere. Sed, tales Syllus non est quia
 bus per se, sed per accidens, si nempe alius illis abutatur. Per negationem. Nam
 est, quia ad huc cognitio virtutum inveniunt ad virtutes exercendas fugiendo in
 vitas; sic et de virtute horum Syllorum inveniunt ad scientiam, quatenus fu
 giendo. Illorum fallacia, et scientiam consequimur.

Quaeritur, et dicitur dicitur. Ubi? Resp. Quod, quod in se, et
 a dicitur: quod est de se, et dicitur. Et dicitur, quod quodam modo Syllus est subiectus, et dicitur
 cunctis; ad hoc hunc unum: quod est. Conf. quod ad simplicem et in se, et dicitur et
 unum: quodam modo est simplicem, et dicitur in se: quod est. Et dicitur, quod quodam modo
 in, et dicitur apparet: quod quodam modo est simplicem, et dicitur in se.

Quaeritur, et dicitur dicitur ad aquata? Resp. Quod, quod membra
 diuidentia explorant totum dicitur: quod dicitur et ad aquata. Et dicitur, quod Syllus
 est constat ex nam, quod dicitur narsia, et dicitur Demonstrationis: quod dicitur, et dicitur;
 et dicitur Pseudographus: Examinis, et dicitur, et dicitur pbahy; et dicitur dicitur; quod dicitur, et dicitur;
 et dicitur dicitur; et nullus alius dicitur Syllus: quod membra diuidentia ex
 narsiant totum dicitur.

Quaeritur, et dicitur dicitur in membra oppia? Resp. Quod, quia tunc
 membra aliter dicitur et oppia, et unum non includit in alio; et nullum mem
 brum huius dicitur includi in alio dicitur membra oppia.

Art. 29
 Solummodo arguere superiorum
 dicitur.

Dices.

Præf. 1.° Mā sūttē a tū triplex: gō in tot membra de bet diuisi sūttē. Ap
mām mē se cē tū triplex; n̄ uō quō nōt, q̄ hīc diuidit. 2.° Az tē mām
rauit in hīs membris sūttē sophistēum it̄ sū laborantem: p̄talis sūttē
p̄tāt ad aliqd̄ ex hīs membris: gō diuisi n̄ ē ad q̄ta. Ap sūttē nūmerose
illū sūttē ab oriori dōā p̄tāta; n̄ uē ut illūm cōprehēderet in diuē.

3.° sūttē cōstātia ex apertē falsy, cōcludit in sūttē: d̄ tū n̄ p̄tinet
ad aliqd̄ membrū diuōij: ḡ illa n̄ ē ad q̄ta. Ap n̄ cōm; n̄ ē, q̄staly sūttē
n̄ ē probatiū; cūm sit inēptus ad aliqd̄ p̄uadēdūm. Et id cōspiciū ab hāc diu
sōi. 4.° Præf quia, sūttē sūttē: d̄ tū n̄ p̄tinet ad aliqd̄ ex nūmeratē.
gō n̄ ē ad q̄ta. Ap, illūm sūttē reuocari ad primū membrū diuōij;
t, ad sūttē diuīum p̄ certidimō.

5.° sūttē cōstātia n̄ r̄ijō cōgnitē ut p̄tātib; est in sūttē.
d̄ tū ad nullū membrū p̄tē gō est. Cā illi, gō n̄ p̄tēt ad primū
sūttē n̄ gr̄it sūttē, d̄ d̄ p̄tēt: n̄ ad 2.°, gō cōstāt ex primis, d̄ uij: n̄ dat
id, ad gō p̄tinet: gō ad nullū. Ap, p̄tēt ad p̄tātib; gō cōstāt ex
primis, uij cōgnitē ut talētib; d̄ cōgnitē ut p̄tātib;: sūttē generat
mōem, q̄ est p̄p̄riō sūttē diuē d̄ c̄tātib;

6.° sūttē cōstātia ex p̄tātib; cōgnitē, ut n̄ r̄ijō, sūttē sūttē:
d̄ tū n̄ p̄tēt ad aliqd̄ ex nūmeratē, ut cōsiderātē p̄tētib;: gō cōstāt
fuet alūm d̄ nouō. Ap, p̄tēt ad sūttē p̄tātib; p̄tātib;: gō cōstāt
ex iij, q̄ uident n̄ r̄ijō, d̄ sūttē d̄ ḡtāt l̄ r̄ijōem. 7.° sūttē cōstātia
ex mā n̄ r̄ijō, p̄tēt cōgnitē ut l̄ r̄ijō, sūttē sūttē: sūttē cōgnitē ut l̄ r̄ijō
gōstāt ad nullū p̄tēt: gō est. Ap, talē sūttē reduci ad illūm, ad
q̄ p̄tēt mā p̄tēt, gō sūttē sūttē d̄ r̄ijōem p̄tēt cōgnitē.

8.° sūttē cōstātia ex una necessaria, d̄ alia p̄tātib; ut p̄tātib;
gōstāt, ut cōgnitē, id est, quorū una est ignobilior alia, ad neutrum
p̄tēt: gō cōstāt ex nūm membrū. Ap, talē sūttē reduci
ad illūm, sūttē p̄tēt n̄ r̄ijō, gō in hāc ualēt illud p̄tēt: cōgnitē
sūttē d̄ r̄ijōem p̄tēt sūttē. Sūttē sūttē h̄ r̄ijōem est nobiliō, d̄ r̄ijōem
p̄tēt, 3.° sophistēca, 4.° p̄tēt.

9.

10. Syllogismus constans ex Praemissis de fide divina ad neutrum
 pertinet; siquidem nec generat scientiam, nec Opinionem, nec de captionem, nec
 errorem: ergo datur Syllogismus, qui non comprehendat in se ipsa divisione.
 Quid. Etiam solum dicitur Syllogismus constans ex Praemissis naturalibus,
 nisi supernaturalibus; quales est fides divina obscura, et incursory: haec de cau-
 sa etiam non comprehendit Syllogismus de fide humana, qui tamen reduc-
 itur reusatur ad Dialecticum; de fide autem divina ad Demonstrati-
 vum per certitudinem.

Undecimo. Syllogismus constans ex una Praemissa scientifica, & al-
 tera de fide divina ad nullum membrum pertinet: quod est. Retur, pertine-
 re redubi ad primum membrum propter certitudinem, quam habet; siquid
 generat conclusionem Theologicam.

Undecimo. Syllogismus constans ex una de fide divina
 & alia probabili, ad nullum pertinet: ergo est. Retur, reusari ad probabi-
 lem; quod est deteriorem per se; nam Bonum non nisi ex integra causa man-
 veri ex quocumque de fectu. Quinde, quod est non potest habere maiorem cert-
 tudinem, quam motuum, quod est probabile. Et declaratur in hoc proposito: (Siquis
 ex rite baptizatus recipit gratiam: hic qui (cum baptizatus est tunc) est
 est rite baptizatus: ergo recipit gratiam: quae conclusio est
 tamca probabilis.

Dices: Asserit supernaturalis, quae fides divina, non potest concurrere ad
 animi salutem: dicitur est cum sit probabile, potest esse falsa: quod non sequitur ex Praemissa de
 fide. Quod animi salutem non posse concurrere pro ad animi salutem circa proprium ob-
 tum, potest esse ex applicaetione istius, quod est solum querit ex ratiocinatione non ex parte
 dei directoris. Instabis. Si ista est causa probabilis, atque adeo naturalis, potest
 haberi a eis naturalibus non concursu causa supernaturalis: et requiritur quod non in fluxu
 missa supernaturalis: quod non est naturalis.

Quod. Maiorem esse uiam esse loquendo, & ex parte concursus affinis, ca-
 uis falsam loquendo pro peccis, & explicationibus, rati extrinseci. Unde quoniam est
 istius est, sit nota, sequitur tamen talem medium huius Praemissam de fide,
 et